

hvor der er en Post, og hvor vi idetmindste kunde vente en Smule Bequemmelighed, hvis vi skulde blive opholdte.

27de Septbr. — Vi naaede Posten omtrent Klokken ni om Aftenen og bleve der hele den næste Dag. Den ligger i en dyb Bugt ved Munden af Floden; og der i Omegnen er nogen af den bedste Jord, der findes paa Superior-Søens britiske Kyst. Ojibbewayernes øverste Høvding, som boer der i Nærheden, sad for mig i sin røde Kjole med Guldtreser paa — det er Kjoler, som Kompagniet skænker saadanne indianiske Høvdinge, der have viist sig venlige og tjenstvillige imod dem, og de, som ere i Besiddelse deraf, sætte megen Priis derpaa. Hans Navn var Maydoc-game-Mnun-gee.

29de Septbr. — Tidligt om Morgenens reiste vi videre og opstog om Aftenen vor Leir lige overfor Den Montreal.

30te Septbr. — Vi naaede Montreal-Floden, hvor vi opholdt os i to Timer for at spise Frokost, kom Klokken eet igjennem Micah-Bugten, og toge Rattegarter paa Isle aux Sables.

1ste October. — Klokken fire om Morgenens standsede vi ved Gros-Cap, en Porphyrklippe, som hæver sig 1500 Fod over Søens Overflade, og naaede Posten Sault St. Marie Klokken to om Eftermiddagen. Her anseer jeg mine indiske Streiftog for at være til Ende, da den øvrige Deel af min Hjemreise til Toronto gik for sig paa Dampskibe, og den største Vanskelighed, jeg havde at kæmpe med, var den, igjen at skulle sove i civiliserede Senge.